

[Industriministeren]

des pengene skal indbetales, hvorledes beløbet skal beregnes, hvordan man skal kontrollere, at pengene er blevet brugt rigtigt osv., end om, hvilke formål med fondene man regner med at opnå og opnår.

Og så synes jeg endda, der mangler noget. Hvem skal de ikkebrugte midler indbetales til ud over de fire ministerier, der anføres? Hvem skal anmelde de virksomheder, der ikke bruger pengene? Hvem skal fordele midlerne mellem ministerierne? Og hvad skal ministerierne bruge de konfiskerede midler til? Jeg synes ærligt talt, at hele dette bureaukrati i sig selv er argument nok imod forslaget.

Selv om jeg næppe behøver at konkludere efter dette, vil jeg slutte med på ny at sige, at regeringen er absolut enig i, at de formål, som nævnes, er vigtige for dansk erhvervslivs evne til at klare sig i konkurrencen. Men regeringen er absolut uenig i, at der er behov for at opbygge nye fonde i hver eneste dansk virksomhed bortset fra de allermindste. Danske virksomheder tager allerede vare på alle disse vigtige områder og skal også nok sikre sig at gøre det i øget omfang. Regeringen finder, at hvis disse formål skal fremmes, skal og må det ske ad frivillighedens vej; derfor kan regeringen ikke tilslutte sig forslaget.

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne udtrykke sympati for den idé, der ligger bag det forslag, som vi her behandler.

Der er ingen tvivl om, at der er brug for strategisk udvikling af vores virksomheder. Der er fra mange sider peget på, at især små og mellemstore virksomheder kan have vanskeligheder ved at skaffe tilstrækkelig kapacitet til at foretage den nødvendige strategiske udvikling, som kan sikre fornyelsen i virksomhederne.

Spørgsmålet er imidlertid, om et firkantet forslag som det foreliggende, der pålægger hver enkelt virksomhed at etablere en ganske bestemt form for fond, er vejen frem til at sikre den strategiske udvikling. Det stiller vi os noget tvivlende over for i Socialdemokratiet.

Som sagt, ideen bag forslaget er helt klart rigtigt set. Men det, der skal til for at sikre en strategisk udvikling i en virksomhed, er, at der er motivation til stede både hos virksomhedslederne og hos medarbejderne. Og jeg vil stille mig tvivlende over for, om et krav om, at man

bruger 3.200 kr. om året eller tilsvarende pr. medarbejder, er det, der kan motivere, at vi får gang i den nødvendige udvikling af virksomhederne. På den baggrund kan vi ikke fra Socialdemokratiets side støtte det konkrete forslag.

Men jeg vil gerne rette et spørgsmål til industriministeren. Vi ved, at der foreligger et forslag til erhvervsfremmeprogram fra Erhvervsudviklingsrådet om øget produktivitet i dansk erhvervsliv, som bl.a. skal bruges til at udvikle de menneskelige ressourcer – ikke afvikle de menneskelige ressourcer i virksomhederne, men udvikle de menneskelige ressourcer i virksomhederne. Det er ikke primært til ny teknologi osv., men simpelt hen til et forsøg på at udvikle virksomhederne til at bruge den arbejdskraft, de har, i stedet for at fyre den.

Erhvervsudviklingsrådet har, så vidt det er mig bekendt, oversendt forslaget til ministeren, og jeg vil gerne høre, hvor langt ministeren er i sine vurderinger af det forslag, og hvilke muligheder der er for at finansiere det i den år-række, som et sådant program i givet fald skal løbe over.

Jeg kan tilkendegive, at vi fra Socialdemokratiets side finder, at det er en god idé, og at vi gerne vil bakke op om det forslag, som er kommet fra Erhvervsudviklingsrådet.

Det foreliggende forslag fra SF kan vi ikke støtte, men vi finder, at tanken er rigtig, fordi den er baseret på nogle af de ting, som vi ser at der er behov for i erhvervslivet.

Flemming Hansen (KF):

Det er et interessant forslag, der er til behandling her. Jeg er lige ved at kalde det sympatisk, fordi det i usædvanlig grad udtrykker den ægte vare. Det er den rendyrkede socialisme. Der er ikke så meget at være i tvivl om, og det er en fuldstændig ærlig sag. Men derfor er det også hundrede procent sikkert, at vi afviser det.

Det bygger nemlig på den helt forkerte forudsætning, at erhvervslivet ikke investerer alt, hvad de overhovedet kan. Og derudover er det, som ministeren sagde, en ekstra skat på erhvervslivet.

Jeg var derfor også en lille smule skuffet – men ikke overrasket – over, at fru Sonja Mikkelsen på Socialdemokratiets vegne ikke pure afviste det. Fru Sonja Mikkelsen sagde, at det var en rigtig tanke, at det var rigtigt set. Jeg må